

УХВАЛА
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
“УКРАЇНА У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ”,
ПРИСВЯЧЕНОЇ 60-РІЧЧЮ ЇЇ ЗАВЕРШЕННЯ

Всеукраїнська наукова конференція проходила у м. Львові в Національному університеті “Львівська політехніка” 25–26 травня 2005 р. Організатором проведення конференції виступив Національний університет “Львівська політехніка”. До складу оргкомітету конференції було включено 14 осіб. Його очолив ректор Національного університету “Львівська політехніка”, професор Ю.К. Рудавський. Повідомлення про проведення конференції було розіслано у 107 ВНЗ та наукові установи України, а також розміщено в Інтернеті.

Взяти участь у конференції виявили бажання 65 осіб, які надіслали в оргкомітет свої матеріали для виступів. До Львова на конференцію прибуло 52 вчені, аспіранти вищих навчальних закладів України, працівники державних органів, обласних адміністрацій, наукових установ. Серед них 10 докторів наук і 26 кандидатів наук.

Конференція проходила у пленарному режимі, її відкрив ректор Національного університету “Львівська політехніка” член-кореспондент Академії педагогічних наук Ю.К. Рудавський. На відкритті виступили заступник голови Львівської облдержадміністрації з політико-правових питань, кандидат політологічних наук Т.І. Батенко, начальник Військового інституту Національного університету “Львівська політехніка”, кандидат історичних наук, генерал-майор П.П. Ткачук.

Із доповідями на пленарному засіданні 25.05.2005 р. виступило 9 осіб. Серед них Л.Є. Дещинський, доктор історичних наук, професор, заступник голови Оргкомітету, директор Інституту гуманітарних і соціальних наук Національного університету “Львівська політехніка”, завідувач кафедри історії України, науки і техніки, Володимир Сергійчук, доктор історичних наук, професор, директор Центру українознавства Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Роман Сербин, доктор історії, професор Квебекського університету в Монреалі (Канада), Віктор Ідзьо, ректор Українського університету (м. Москва). Решта науковців виступали на конференції із повідомленнями на трьох секціях. Вони представляли 36 установ та організацій.

Конференція завершила свою роботу 27.05.2005 р. проведенням Круглого столу. Учасники Міжнародної конференції ухвалили резолюцію, що стала результатом широкого обговорення та наукових дискусій. Серед її положень можна виділити:

1. Другу світову війну спланували і розпочали нацистський і більшовицький тоталітарні режими, які мали на меті поділити та поневолити світ та нав'язати людству ідеологічні цінності, що суперечили всім цивілізованим критеріям. Україна стала об'єктом агресії і зазнала найбільших і непоправних людських і матеріальних втрат.

2. У роки Другої світової війни Україна не була суб'єктом міжнародних, державних і правових відносин. Тому не може нести відповідальності за людські жертви та матеріальні і моральні втрати її мешканців, а також громадян інших країн на своїй території.

3. На основі досліджень вітчизняних та зарубіжних істориків можна стверджувати: українці воювали у складі багатьох армій. Зокрема, під національними символами за незалежну Українську державу боролися підпільники ОУН та воїни УПА та Першої дивізії Української Національної Армії.

4. Вважати українців, учасників Другої світової війни, борцями за інтереси України, продовжити дослідження національно-визвольних змагань 30–40 років ХХ століття, спираючись на україноцентристську концепцію вітчизняної історії.

Рекомендувати Президенту і Верховній Раді України, Кабінету міністрів України розглянути питання щодо визнання учасників національно-визвольних змагань – вояків УПА – воюючою стороною у Другій світовій війні за відновлення і Української держави.